

Betydning i Skotland, som pr. Indbygger opviser en langt større Omsætning end noget andet Land i Europa; efter Skotland følger England og Danmark, derefter i lang Afstand Schweiz og Finland, Frankrig og Tyskland.

De kooperative Detailforeninger i Storbritannien og Irland har i de sidste 10 Aar forøget deres Omsætning mindre stærkt end Produktionen og Engroshandelen. Omsætningen udgjorde i 1907 for England-Wales over 53 Mill. £, for Skotland ca. 15 Mill. £.

V.

Internationale Aftaler angaaende Understøttelse af Udlændinge.

Paa den i August Maaned i København afholdte internationale Kongres for offentlig Forsorg og privat Velgørenhed førtes der bl. a. Forhandlinger om ovennævnte Spørgsmaal, og der vedtoges en Resolution, hvori den danske Regering opfordres til at tage Initiativet til en diplomatisk Konference om Sagen.

Resolutionen gaar ud paa, at Kongressen udtaler følgende Ønsker:

»I. Forsikring. At i de forskellige Lande de Institutioner, der ere oprettede til Forsikring mod Livets Risiko — Præmieforsikring eller gensidig Forsikring — mere og mere har Opmærksomheden rettet paa Udlændinges Ligestilling med Indlændinge. Hvis det er nødvendigt, især i Tilfælde af vedvarende Invaliditet og Alderdom, maa der træffes internationale Aftaler paa Grundlag af Gensidighed.

II. Forebyggende Understøttelse. At Forsørgelsesvæsenet, den private Velgørenhed og særlig de nationale Velgørenhedsselskaber, der er oprettede i Udlandet til Fordel for Landsmænd, mere og mere arbejder

i forebyggende Øjemed for at forhindre, at Arbejdere under en øjeblikkelig Trang skal miste Udbyttet af deres Forsikring og undergives efterfølgende offentlig Forsørgelse.

III. Efterfølgende Forsørgelse. 1. Overfor Trang til midlertidig Hjælp, særlig hvor denne er uopsættelig nødvendig, bør der ikke være Forskel paa trængende Udlændinge og Indfødte; i disse Tilfælde bliver der ej heller Spørgsmaal om Erstatning for Udgifterne. — 2. I Tilfælde af vedvarende eller saa godt som vedvarende Understøttelse (forladte Børn, sindssyge, gamle Folk osv.) vil det være heldigt under de bestaaende Forhold at have Opmærksomheden henvendt paa de internationale Overenskomster og Aftaler, der hvile paa Gensidighed, at forøge deres Antal, skærpe deres Indhold og arbejde henimod deres ensartede Affattelse. — Personer, hvis Trang utvivlsomt er vedvarende, maa principielt overlades deres Hjemlands Forsorg; disse Trængende bør hjælpes enten ved Hjemsendelse eller gennem den private Velgørenhed (særlig gennem de nationale Velgørenhedsselskaber i Udlandet) eller paa anden Maade; Hjemsendelse af disse Trængende vil eventuelt kunne finde Sted.

IV. De trængendes statsborgerlige Stilling. Naar en Udlænding har opholdt sig tilstrækkelig længe i et Land, bør han i Henhold til vedkommende Lands egne Lovbestemmelser behandles fuldstændig som en Indlænding uden Erstatning fra det Land, hvorfra han stammer. — Ligestillede med Indlændinge bliver ogsaa de trængende Personer, som have mistet deres Statsborgerret uden at have erhvervet Borgerret andetsteds, eller om hvis statsborgerlige Forhold der kan rejses begrundet Tvivl.

V. Velgørende Selskaber. De Selskaber, som til Understøttelse af Landsmænd er oprettede i et fremmed Land, bør støttes saa meget som muligt saavel af Regeringen i det Land, i hvilket de er oprettede, som af deres Hjemland; de maa være berettigede til at be-

sidde Formueværdier samt til at modtage Gaver og Legater i Henhold til internationale Statuter, vedtagne særligt i dette Øjemed; de bør nyde godt af Skattelettelser; de maa kunne fordrø Medvirkning af deres Lands diplomatiske Repræsentanter og bør have fornødne Tilskud til Opfyldelse af deres Opgave.

VI. Midler til Udførelsen. 1. For at naa disse og andre lignende Maal maa der i saa stort Omfang som muligt oprettes nationale Komiteer til Propaganda og Arbejde for Sagen i de Lande, hvor der endnu ikke findes saadanne. — 2. Det internationale Bureau for Forsørgelsesvæsen opretholdes og skal tjene som Centralbureau for Propagandaen og Resolutionernes Udførelse i Praxis. — 3. Diplomatisk Forhandling.

Kongressen tillader sig i Ærbødighed at henlede H. M. Kongen af Danmarks Regerings Opmærksomhed paa Gavnigheden af Indkaldelse af en international Konference med det Formaal at søge den bedste Løsning af Problemet Understøttelse til Udlændinge paa det i Kongressens Resolution formulerede Grundlag.*

Desuden vedtoges følgende Tillægs-Resolution:

»Det er ønskeligt, at der, hvis den diplomatiske Konference ikke kan behandle alle Spørgsmaal samtidig, gives Spørgsmaalet om forladte Børn en begunstiget Plads i Rækken.*

— Den danske Regerings Repræsentant paa Kongressen udtalte sig velvilligt overfor Forslaget om en international Konference angaaende Udlændinges Forsørgelse.

(Tidsskr. for Forsørgelsesvæsen og Filantropi).